

ततः प्रयान्तं विदग्धसन्निधौ महासुरेन्द्रं बलिमुत्तमश्रियं । तमञ्जसा चक्रुरभिप्रदक्षिणं दिजाश्च मुख्याः पञ्चवक्त्र
मङ्गलाः ।

महाजटाभारधरास्तपस्विनस्तदा तमाज्जर्विधिमन्त्रमङ्गलैः । अभियुवन्तः कवयः खलङ्कृतं बलिं प्रयान्तं रणमुर्ध्वनि
स्थिताः ।

प्रतप्तजाम्बूनदचित्रभूषणैर्द्विचैश्च रत्नैर्विविधैरलङ्कृतः । विराजमानः परमेण वर्चसा रणे विभात्यग्निनिभोऽसुरेश्वरः ।
स वै तदा श्चुबलादितं बलं बलिर्दृष्ट्वा तन्मवीर्यविक्रमः । जलागमे श्रीमदिवाभ्रमण्डलं विकीर्यमाणं नभसीव
वायुना ।

ततो ददर्शाथ बलानि सर्वतो रणे सुगुप्तानि ज्ञताशनेन वै । समुच्छितान्यघतराणि तत्र वै समुद्रवेगा निव पर्वसन्धिषु ।
स शूलशङ्खच्छिगदासिसायकान् क्षिपन्निपूणां समरे महात्मनां । ननाद सिंहध्वनमत्तनागवज्जलागमे तोयदबच्च वीर्यवान् ।
दिव्यास्तधूमो भुजवेगवायुर्ध्माहाबलः पौरुषविक्रमेन्धनः । प्रजादिधन्निव कालवक्त्रिः सुघोररूपो विबभौ रणे बलिः । १२६८५
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामने देवासुरयुद्धे चतुःपञ्चाशदधिकद्विशतोऽध्यायः ॥ २५४ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ बलिना तु सुराः सर्वे वर्जयित्वा सुराधिपं । रणे शरशतैर्भिन्नाः सैन्या वै पराजिताः ।

विमुखा सा तु दैत्येन्द्रेर्वध्यमाना महाचमूः । जितास्तु बलिना देवाः शक्रमाज्जर्माहाबलं ।

॥ देवा ऊचुः ॥ भवानिन्द्रश्च धाता च लोकानां प्रभुरव्ययः । त्वमप्रतिमकर्मा च तथैवानुपमद्युतिः ।

विद्रुतानीह सैन्यानि सहास्राभिः सुरेश्वर । रथचक्रध्वजाग्राणि विभिन्नानि महासुरैः ।

॥ ५४ ॥ रथहस्त्यश्वयोधाश्च पादाताश्च सहस्रशः । भिन्नच्छिन्नाश्च शतशो गदामुषलपट्टिशैः ।

महाभैरवरूपं हि दैत्येन्द्रेण कृतं रणे । किमुपेक्षसि दैत्येन्द्रेर्हन्यमानां महाचमू ।

चायस्व विदग्धश्रेष्ठ शरण्य शरणागतान् । श्रुत्वा तु वचनं तेषां देवानाममराधिपः ।

सम्बर्त्तकाग्निवत् क्रुद्धः सर्वानदहतासुरान् । दिवाकरकराकारं किरीटं धारयन् प्रभुः ।

वैदूर्योत्करभकाशो नानारत्नचिताङ्गदः । मयूररोमा धूम्राक्षः शतबाहुः सहस्रदृक् ।

हरिरेको हरिश्चाश्रुर्नागकेतुर्ध्माहाबलः । वज्रप्रहरणः श्रीमान् योगी शतशिरोधरः ।

॥ ५५ ॥ सधनुर्वद्धसन्नाहः शतादित्यसमप्रभः । देवगन्धर्व्यचौघैरनुयातः सहस्रशः ।

सामगैः सजपैश्चापि स्त्रयमानो महर्षिभिः । शतपर्व महारौद्रं स्फोटनं सर्वतोमुखं ।

प्रगृह्य विकृतं वज्रं दीप्तं रौद्राट्टहासिनं । दैत्यानयोधयत् सर्वान्महेन्द्रः पाकशासनः ।

अष्टयः सर्वभूतानामदित्या दयितः सुतः । ततः प्रवृत्तः संधामो बलेर्द्वेश्वरस्य च ।

उभाभ्यामतिवीर्याभ्यां तुमुलो लोमहर्षणः । अतिवीर्यबलोदयं तुमुलं लोमहर्षणं ।

॥ ५६ ॥ प्रह्लादेन सुतिशतैः कर्मभिर्जयसम्पत्तैः । प्रबोधितो दैत्यपतिरग्निरिद्ध द्वावभौ ।

सुरासुरेन्द्रयोर्दृष्ट्वा संधामं लोमहर्षणं । देवानां दानवानाञ्च भूयो युद्धमभूत्तदा ।

ततोऽविध्यन्महेन्द्रस्तं बलिमस्त्रैर्माहासुरं । तान्यस्त्राणि महाबाहुश्चिच्छेद शतधा बलिः ।

ततः क्रुद्धः पुनस्तत्र सोऽस्त्रं दुर्वारणं महत् । आग्नेयमथ शत्रुघ्नं चित्रेपेन्द्रो महाबलः ।